

Zbornik sudske prakse

Predmet T-628/22

**René Repasi
protiv
Europske komisije**

Rješenje Općeg suda (šesto vijeće) od 21. lipnja 2023.

„Tužba za poništenje – Okoliš – Delegirana uredba (EU) 2022/1214 – Taksonomija – Gospodarske djelatnosti povezane s fosilnim plinom i nuklearnom energijom – Uključivanje u održive gospodarske djelatnosti – Član Parlamenta – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost”

1. *Tužba za poništenje – Fizičke ili pravne osobe – Akti koji se na njih izravno i osobno odnose – Izravan utjecaj – Kriteriji – Delegirana uredba Komisije 2022/1214 – Tužba člana Europskog parlamenta – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost (čl. 263. st. 4. UFEU-a; Uredba 2020/2009 Europskog parlamenta i Vijeća; Uredba Komisije 2022/1214)*

(t. 23., 24., 30.-37.)

2. *Institucije Europske unije – Izvršavanje nadležnosti – Ovlast dodijeljena Komisiji za donošenje delegiranih akata – Doseg (čl. 290. UFEU-a)*

(t. 26.-29.)

Kratak prikaz

Taksonomija: Opći sud odbacuje kao nedopuštenu tužbu europskog zastupnika protiv Uredbe Komisije o održivosti određenih gospodarskih djelatnosti u vezi s fosilnim plinom i nuklearnom energijom

Za razliku od Europskog parlamenta, njegovi pojedinačni članovi ne mogu osporavati takav akt

Europski parlament i Vijeće Europske unije 18. lipnja 2020. usvojili su Uredbu 2022/852 o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja¹. Tom se uredbom utvrđuju kriteriji za utvrđivanje toga smatra li se gospodarska djelatnost okolišno održivom s obzirom na različite okolišne ciljeve definirane u toj uredbi. Ublažavanje klimatskih promjena jedan je od tih

¹ Uredba (EU) 2022/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL 2020., L 198, str. 13. i ispravak SL 2021., L 345, str. 41.)

ciljeva². U skladu s tim tekstom prijelazne gospodarske djelatnosti, odnosno one za koje ne postoje tehnološki i gospodarski izvedive alternative s niskim emisijama ugljika, znatno doprinose ublažavanju klimatskih promjena kada dovode do klimatske neutralnosti, pod uvjetom da ispunjavaju određene kriterije.

U tom je kontekstu Europska komisija donijela Delegiranu uredbu 2022/1214³ o utvrđivanju kriterija za tehničko ispitivanje pod kojim uvjetima su određene gospodarske djelatnosti povezane s fosilnim plinom i nuklearnom energijom obuhvaćene prijelaznim aktivnostima koje, među ostalim, mogu doprinijeti cilju ublažavanja klimatskih promjena.

Smatrajući da je Komisija prekoračila ovlast donošenja delegiranih akata koja joj je dodijeljena, René Repasi, član Europskog parlamenta, podnio je Općem sudu tužbu za poništenje te uredbe, ističući da je Komisija povrijedila zakonodavnu ovlast Parlamenta i stoga njegova prava kao člana Parlamenta.

U svojem je rješenju Opći sud prvi put odlučivao o aktivnoj procesnoj legitimaciji člana Parlamenta za tužbu protiv delegirane uredbe Komisije prije nego što ju je odbacio kao nedopuštenu.

Ocjena Općeg suda

Opći sud najprije podsjeća na to da u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, svaka fizička ili pravna osoba može pokrenuti postupak protiv akta koji joj nije upućen ako se predmetni akt izravno i osobno odnosi na nju ili ako se radi o regulatornom aktu koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere. Kako bi se pobijani akt izravno odnosio na pojedinca, dva kriterija moraju biti kumulativno ispunjena. S jedne strane, osporavana mjera mora izravno proizvoditi učinke na njegovu pravnu situaciju i, s druge strane, njome se adresatima zaduženima za njezinu provedbu ne smije ostavljati nikakva diskrecijska ovlast.

Što se tiče tužiteljeva svojstva za osporavanje Delegirane uredbe 2022/1214, točno je da iz sudske prakse proizlazi da je akt Parlamenta koji utječe na uvjete obavljanja parlamentarnih funkcija njegovih članova akt koji izravno utječe na njihov pravni položaj. Međutim, Opći sud pojašnjava da se ta sudska praksa odnosi na unutarnje organizacijske mjere Parlamenta koje izravno utječu na njegove članove i ne može se primijeniti na ovaj slučaj u kojem bi na prava tih članova mogla samo neizravno utjecati navodna povreda zakonodavne ovlasti Parlamenta. Naime, sva tužiteljeva prava povezana s izvršavanjem zakonodavne ovlasti Parlamenta, kao što su pravo na sudjelovanje u redovnom zakonodavnom postupku, pravo na poštovanje odredbi u području nadležnosti i postupka, pravo na obranu demokratskih ovlasti Parlamenta kao i prava glasa, inicijative i sudjelovanja kako bi se osigurao politički utjecaj, namijenjena su izvršavanju samo u okviru unutarnjih postupaka Parlamenta i za njih se stoga ne može smatrati da na njih izravno utječe donošenje Delegirane uredbe 2022/1214.

² Članci 3. i 9. Uredbe (EU) 2020/852

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/1214 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2021/2139 u pogledu ekonomskih djelatnosti u određenim energetske sektorima i Delegirane uredbe (EU) 2021/2178 u pogledu specifičnih javnih objava informacija o tim ekonomskim djelatnostima (SL 2022., L 188, str. 1.)

U tom pogledu Opći sud dodaje da načela predstavničke demokracije i vladavine prava, na koja se tužitelj poziva u prilog priznavanju svoje aktivne procesne legitimacije, kao ni zaštita institucionalne ravnoteže ni pravo na pravnu zaštitu manjina ne mogu dovesti u pitanje taj zaključak jer Parlament ima pravo na tužbu protiv pravnih akata Unije, kojom može osigurati poštovanje tih načela. Isto vrijedi i za tužiteljeve argumente prema kojima bi se akti koji utječu na pravila o nadležnosti, temeljne odredbe zakonodavnog postupka ili akte koji predstavljaju zlouporabu ovlasti trebali izravno ticati članova Parlamenta.

S obzirom na ta razmatranja, Opći sud zaključuje da tužitelj nema aktivnu procesnu legitimaciju jer se Delegirana uredba 2022/1214 ne odnosi izravno na njega.